

15.76x16.96	1/3	עמוד 1	עולם קטן	26/07/2024	91020680-6
בנימין זאב הרצל - בהקשר לציונו - 80790					

החזרה

- הרב פיירמן על תורתו של משיח בן יוסף
- כל האמת על הלב היהודי החם של הרצל
- ביקור אמיתי דמיוני בקונגרס אוגנדה
- **כ' בתמוז תשפ"ד - 120 שנה לפטירתו**

26.21x25.97	2/3	8	עמוד	עולם קטן	26/07/2024	91020278-9
בנימין זאב הרצל - בהקשר לציורו - 80790						

להציל את משיח בן יוסף

על הרצל, על חזון הראי"ה קוק, על ההבדל בין לאומיות לאוניברסליות ועל חזון המקדש הרב ראובן פיירמן

מן העולם כולו, ללחום במלחמות, לשחרר את ירושלים ועוד חלקים גדולים של ארץ ישראל ולבנות חברה מדהימה.

מהו השלב הבא? לאנשים ששייכים לכוח משיח בן יוסף הדבר ברור: להפוך את המדינה שבנו לבית בין-לאומי לכל מי שירצה להצטרף לרעיון האוניברסלי של ישראל: יהודים, דרוזים, צ'רקסים, אוקראינים, סודאנים, תאילנדים, בדווים, כולם. כל מי שמוכן לחיות את חלום השוויון והדמוקרטיה, ממש כמו בקנדה. כידוע, אין עם קנדי, יש מדינת קנדה. כך יהיה גם כאן, במדינת כל אזרחיה בלא הבדל דת, מין או גזע. וכך בעזרת בג"ץ, המבקש לבטל את חוק השבות, יתקיים הציוני "נבנך" כבך כל משפחת האדמה".

רבנו הרב צבי יהודה קוק היה אומר שלימוד היסטוריה היא מצווה מדאורייתא. לא רק לזכור את ימות העולם אנו מצווים כי אם גם להבינם: "בינו שנות דר ודר". חכמי ישראל ידעו שלהיסטוריה שלנו יש מסר. היא שיקוף למה שמתרחש מאחורי המציאות הגלויה. על כן הרב קוק זצ"ל היה כותב "הסתוריה" בבחינת הסתרייה. ננסה להבין מה הם התהליכים שמתרחשים לפנינו היום ומה עומד מאחורי האירועים שעוברים על עמנו בתקופה הזאת.

התקופה שלנו אופיינית לתולדות ישראל בקוטביות הבולטת שבין חלקי העם: יש בבני עמנו היום שמדברים על סיום המלחמה לפני הכרעת האויב ומוכנים לשחרר אלפי מחבלים, ומולם עומדים אנשים חזירי מוטיבציה להילחם עד הניצחון הגמור. מהו המקור להתפלגות זאת? נראה שהיא נעוצה במשימה הפרדוקסלית שהטיל הקב"ה על אברהם אבינו כשנגלה אליו בפעם הראשונה: "ואעשה לך גידול ואברכה ואגדלה שמה... ונברכך בך כל משפחת האדמה".

בעם ישראל מתפתחות שתי מגמות בו בזמן: מגמה לאומית, המבקשת לבסס את המיוחדות של עם ישראל, לייסד ממלכת כוהנים וגוי קדוש, ומגמה אוניברסלית, השואפת לתקן את העולם כולו ולהביא ברכה לכל משפחות האדמה

מאז קבלת הציוני הזה מתפתחות בעם ישראל שתי מגמות בו בזמן: מגמה לאומית, המבקשת לבסס את המיוחדות של עם ישראל, לייסד ממלכת כוהנים וגוי קדוש, ומגמה אוניברסלית, השואפת לתקן את העולם כולו ולהביא ברכה לכל משפחות האדמה. מובן ששתי מגמות אלו סותרות זו את זו, כיוון שביסוס האומה דורש מהאדם לרכז את כל כוחותיו בפיתוח ובגשוג

הטעות שלהם התבררה במהלך מבריק של יוסף, שלימד אותם שיעור חשוב: לא מוותרים על אחים! אנחנו ערבים זה לזה, ויהי מה. במיוחד שהתבררה נכונותה של המגמה של יוסף: "ועתה לא אתם שלחתי אתי הנה כי האלהים". הנציגים העיקריים של שתי המגמות האלו הם משיח בן דוד ומשיח בן יוסף.

בולט מאוד למתבונן שלאנשים ששייכים לכוח משיח בן יוסף יש כישרונות מעשיים מובהקים, וכשם שידע יוסף הצדיק לארגן את בית פוטיפר, את בית הכלא ואת מצרים כולה, גם הרצל, השייך לפי הרב קוק זצ"ל לכוח משיח בן יוסף, ידע לארגן את כל תפוצות ישראל סביב רעיונותיו ועשה צעדים מעשיים שתורמו רבות להקמת מדינת ישראל.

בן-גוריון ואנשי מפא"י, שנראה שגם היו שייכים לאותו הכוח, הצליחו להקים את המדינה, לקבץ נידחים

של הלאום שלו, ואילו המגמה האוניברסלית מבקשת להשפיע על כולם שווה בשווה, ולפיה אין להעדיף את בני עמך על פני מי שאינו שייך ללאום שלך. שני כוחות אלו נאבקים זה בזה במחנה ישראל. הביטוי החריף ביותר למאבק נראה לראשונה במחלוקת בין יוסף לאחיו. חלומו של יוסף היה להשפיע על העולם כולו באמצעות מצרים. אם נצליח לגייר את פרעה וכל הנהגת מצרים, המצרים פולם יתגירו בעקבותיהם. מכיוון שמצרים הייתה מעצמת העל של אותם הזמנים והשפיעה על האנושות כולה, בגיור של המצרים היה מתקיים הציוני האלוהי "נבנך" כבך כל משפחת האדמה". יהודה ושאר האחים הבינו שתוכנית זו של יוסף עלולה להוביל להתבוללות של עם ישראל במצרים, ולכן מצווה היא לעצור את חלומותיו, ולו במחיר חייו. בעיניהם היה לו דין רודף.

גם הרצל, השייך לפי הרב קוק זצ"ל לכוח משיח בן יוסף, ידע לארגן את כל תפוצות ישראל סביב רעיונותיו ועשה צעדים מעשיים שתורמו רבות להקמת מדינת ישראל

ברור שאחינו השמאלנים אינם מתכוונים לקיים פסוקים וציוויים, אך הכוח האוניברסלי הזה דוחף אותם בלא ידיעתם ומצליח את דרכם. הבעיה היא שחז"ל מלמדים שמשח בן יוסף יהיה באחרית הימים (בבלי, סוכה נב ע"א). כלומר, לא יהיה עוד צורך בכוח הזה, וההנהגה של ישראל תעבור לכוח של משיח בן דוד. נראה שאנו חיים בתקופה של החלפת המשמורת, תקופת מעבר.

משיח בן יוסף אינו מסכים בקלות לוותר על תפקידו, ולכן הוא נלחם נגד משיח בן דוד ומנסה להרוג אותו, כמו שאול שרודף את דוד. אך אי אפשר לעצור את ההיסטוריה: דוד כבר נמשח.

קפלניסטים לאן?

הכול מעיד שהכוח האוניברסלי יעלם מההיסטוריה היהודית מעצמו, בטבעיות: ילודה נמוכה, ירידה מהארץ המאפיינת דווקא אותם והתבוללות מהירה של הורדים (כ-80% מהם מתחתנים עם גויים), וגם ללהט"בים אין המשך. אך ראה זה פלא: המלחמה פורצת, וקפלניסטים רבים וגם אנשים שירדו מהארץ מתגייסים ונלחמים לצד גבעוניסטים וביביסטים, כתף אל כתף. אם כך, אולי טעות היא בידינו? אולי אנחנו שוב מוותרים מהר מדי על כוחו של יוסף, כלומר על אחינו השמאלנים? ומהו תפקידם בקודש? ואולי זאת כוונת האריז"ל, שקבע

26.07x13.64	3/3	9	עמוד	קטן	26/07/2024	91020279-0
בנימין זאב הרצל - בהקשר לציורו - 80790						

התהליכים הרוחניים, החברתיים, הכלכליים, הפוליטיים, התרבותיים, המדיניים, הצבאיים, המנטליים ותהליכים אחרים שהיו צריכים להתרחש כדי שממצב של עם מפוזר בכל העולם, נרדף ומושמד, תקום בתוך כמה עשרות שנים אחת המדינות המפותחות בעולם, מורכבים הרבה יותר ממה שצריך להתחולל במציאות כדי שיבשילו התנאים לבנות את בית המקדש

המשיח, אך אני לא אראה אותו. לא כל אחד מסוגל להתמודד עם הזעזועים שעם ישראל עובר במאה השנים האחרונות, בתקופת טרום בניית בית המקדש. אך היו גם גדולי ישראל שאיחלו לעצמם שיכוא המשיח ויזכו הם לשבת בצל הגללים של חמורו: "רב יוסף אמר ייתי ואזכי דאיתב בטולא דכופיתא דחמריה" (שם). צריך הרבה נללים כדי שארם יוכל לשבת בצילם. ואם יש הר של צל (בנימטרייה הרצל), סימן גם שיש הרבה אור. זוהי התקופה שבה זכינו לחיות.

הרב קוק זצ"ל היה אומר שאותן נשמות שמסופר עליהן בתנ"ך חוזרות ומופיעות בימינו: "אנו מסתכלים בדרויות הראשונים, המסופרים בתורה, נביאים ובכתובים, אותם הדרויות שהיו עסוקים במלחמה, והם הם הגדולים שאנו מתייחסים אליהם בירידות וגדלות קדש... כשאנו מתבוננים אליהם... כחנו הרוחני מתאמץ וכחדנבורתנו מתעדן, ואותן הנשמות החזקות הדרויות לחיות בנו בימי עולם" (אוחת המלחמה ב).

אך כיוון שעל פי כל הסימנים אנו חיים בתקופת 'ערב שבת' של הנאולה, השלבים שמקדימים אותנו לבניית המקדש הולכים ומתעצמים. נשמות גדולות ומדהימות מופיעות עכשיו, כאלה שלא היו בתולדות עמנו מאז מעמד הר סיני. כתב הרב צבי יהודה זצ"ל: "נשמות אדירות הולכות ומתנלות. נשמות גדולות ונפלאות, שרשי נשמות שהיו בהר סיני ונלווין התעכב עד זמנינו. באורות יש כמה פרקים על גילוי נשמות אלה, שאף הן שייכות למעשה ה' הנורא והאדיר שמתנלה בדרויות אלה" ושיחות הרב צבי יהודה ליוב עצמאות תשל"ה).

דווקא עכשיו, בימי בין המצרים, עלינו לזכור את שיעורי ההסתוריה שלנו, לזכור ימות עולם ולהבין וללמד לאחיו כל בית ישראל מהו גודל הדור וגודל השעה ומה גודל המשימות שעומדות לפנינו.

נגד הרוע העולמי ומציל את האנושות מהשתלטות של העמלק האסלאמיסטי (כלומר, אנו היום התקווה האחרונה של הציוויליזציה המערבית). התנאי השלישי הוא שניצור אחדות בתוכנו ונאהב זה את זה באמת (כפי שהיה בימים הראשונים לפרוץ המלחמה).

נכון, שלושת התנאים האלו נראים קשים להשגה, אך הם קרובים וריאליים הרבה יותר מהמרחק שעברנו מאשוויץ ועד ימינו. הפנמה זאת, שהמרחק לבית המקדש קצר הרבה יותר מהמרחק שכבר עברנו עד כה, שנלך פחות משהלכנו, היא צעד חשוב ביותר בדרך לבניית בית המקדש. "רבי יהודה אומר שלש מצות נצטוו ישראל בכניסתן לארץ להעמיד להם מלך ולהכריז זרעו של עמלק ולבנות להם בית הבחירה" (בבלי, סנהדרין כ"ב). חשוב להבין מה עובר עלינו היום, מה מתרחש לנו עינינו. וכיוון שאין בעל הנס מכיר בניסו, התפקיד של כוח בן דור הוא ללמד זאת לאחיו השייכים לכוח משיח בן יוסף. זאת היא המשמעות של ה"הסתוריה" שלנו.

תקופת ההתפקחות

לא במקרה הקב"ה מקבץ את כל שונאי ישראל מכל העולם כולו להניע לנבולנו ללחום בנו. לא במקרה אירופה ואומות העולם מדאות את פרצופן האמיתי כקמפוסים של האוניברסיטאות וברחובות הערים בעולם, "ויציצו כל פעלי און להשמדם עדי עד". לא במקרה המסכות מוסרות והעמלקים מכל הסוגים נחשפים לעין כול. עם ישראל משתחרר מהאשליה ומחלום להיות כמו כולם, להצטרף למשפחת העמים. איננו ערים לכך, אבל חשוב להפנים: עובדים עלינו כעת תהליכים מטפיזיים. גם אחינו השמאלנים מתחילים ברובם להשתחרר מהאשליה לתקן עולם על

תפילה מיוחדת המבקשת שמשיח בן יוסף לא ייהרג? אולי גם הפעם יש משהו אמיתי בדבריהם, ומפקדים לא נגמר, ועלינו להבין מהו?

לא בכדי אמרו חז"ל: "אין זרעו של עשו נמסר אלא ביד זרעו של יוסף" (בבלי, בבא בתרא קכ"ג). הלא היום עיקר מלחמתנו היא עם בני עשו, אבי אבותיהם של העמלקים העומדים מאחורי האסלאם הקיצוני. בינתיים נראה שאחינו השמאלנים אינם קולטים מה קורה לנו, הם עדיין חיים כיום שלפני הטבח, אך אולי תפקידנו לא להתיימש מהם ולהמשיך להילחם עליהם. עלינו להציל אותם מעצמם המאבדים את עצמם לדעת. כשם שדוד המלך לא היה מוכן לפגוע בשאול, משיח ה', כשם שיהודה לא ויתר על בנימין.

מהו תפקידנו היום?

כהתבוננות על ימינו במבט היסטוריוסופי אפשר להבין שאנחנו חיים בתקופה של טרום המקדש. נשאל את עצמנו: מהיכן המרחק גדול יותר, משנת תרצ"ה, תחילת השואה, ועד ימינו, או מהתקופה שלנו עד לבניית בית המקדש? התהליכים הרוחניים, החברתיים, הכלכליים, הפוליטיים, התרבותיים, המדיניים, הצבאיים, המנטליים ותהליכים אחרים שהיו צריכים להתרחש כדי שממצב של עם מפוזר בכל העולם, נרדף ומושמד, תקום בתוך כמה עשרות שנים אחת המדינות המפותחות בעולם, מורכבים הרבה יותר ממה שצריך להתחולל במציאות כדי שיבשילו התנאים לבנות את בית המקדש. התנאי הראשון הוא שרוב העם יחזור בתשובה. כבר עכשיו קרוב ל-70% מהיהודים בארץ מגדירים את עצמם דתיים או מסורתיים ולפי מכון גוטמן). התנאי השני הוא שמדינות העולם ואנו עצמנו נבין שעם ישראל נלחם

הצל של ההר

אנחנו חיים בתקופה שעליה אמרו חלק מגדולי ישראל "ייתי ולא אחמיניה" (בבלי, סנהדרין צ"ג), יבוא